

høiere. Man har af disse Grunde lovet ham, at han skulde have disse 400 Rbd. mere end den, der fulgte næstefter ham i Rækken; det er da ikke billigt at sige: Din Eftermand faaer 400 Rbd. til at udbjæve det samme Tryk med Hensyn til de første Livsfornødenheder, som ogsaa rammer Dig; men Du skal tage en Deel af det Tillæg, som var tilstaaet Dig med Hensyn til det større Krav, og anvende det til at dække den samme Underbalance, som vi dække for Din Eftermand; han fik 400 Rbd. til at dække, hvad han maatte betale sin Bøllig, Folkehøld, Livsophold dyrere, men Du skal kun have 300 Rbd., og de 100 Rbd. skal Du tage af hvad Du før havde mere. Dette er en Ubillighed, og denne Ubillighed indeholder Lovforslaget. Det er ogsaa i Betænkningen udtalt, at Enkelte af Fleertallet have været tilbøielige til heri at foreslaae en Forandring, men de have dog ikke troet at burde følge denne Tilbøielighed. Jeg skal heller ikke andrage derpaa, fordi Loven kun er forbigaaende, kun er for to Aar; men jeg skal udtale, at jeg anseer Tillæggets Afstagen fra et vist Punkt for en Ubillighed, jeg skal gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister i hvad han sagde syntes at indrømme dette. Han sagde nemlig, at der var et saa stærkt Tryk ogsaa paa de høiere Embedsmænd, at de 400 Rbd. for den Embedsmand, der havde 4,000 Rbd. i Gage, vare et meget ringe Bidrag til at modveie dette Tryk. Den ærede Premierminister gif altsaa ud fra, at Embedsmanden paa 4,000 Rbd. vilde efter Loven faae et Tillæg af 400 Rbd.; men det faaer han ikke. Han faaer kun 200 Rbd., og har han 4,500 Rbd. i Gage, faaer han i Tillæg kun 100 Rbd. Forestillingen om det høieste Tillæg som staaende og uforandret paatrængte sig i Diebliffet som den naturlige den meget ærede Minister; det er dette, som jeg for min Deel ikke har villet undlade at udtale med Hensyn til Fremtiden. Men der har i Udvalget været et Mindretal, hvis Tænk gaar i en ganske modsat Retning, der har fundet, at der ikke burde gives noget Tillæg, nogen Forbedring til de Gager, der overstige 3,000 Rbd. At det ærede Mindretals Mening er uheldig udtrykt, er allerede bemærket af den høitærede

præsident. Jeg skal kun gjentage Bemærkningen i en Form, hvorved Sagen strax vil falde i Dinene. Saaledes som Mindretallets Forslag er stillet, vil den Embedsmand, der har 2,900 Rbd. i Gage, faa 3,300 Rbd., men den, der har 3,050 Rbd. vil beholde disse 3,050 Rbd. — saa uheldigt er Forslaget blevet skrevet. Men dette bør fjernes ved en forandret Redaction, og jeg antager da, at Meningen af Forslaget er den, at intet Tillæg skal bringe en Gage op over 3000 Rbd., saa at altsaa den, der har 2600 Rbd., faaer 400 Rbd., den, der har 2700 Rbd. 300 Rbd., den, der har 2900 Rbd. faaer 100 Rbd., men den, der har 3000 Rbd., faaer Intet.

Det antager jeg er Meningen; jeg vil nu lidt nærmere, end det allerede er steet af Fleertallet, gaae ind paa, hvorledes dette Forslag i Birkeligheden tager sig ud ligeoverfor hvad jeg maa holde paa som billigt og retfærdigt. De, der have 3000 Rbd., siger man, trænge ikke; de ville ogsaa uden Tillæg ikke behøve at berøve sig nogen Nødvendighedsartikel. Altsaa her ere vi igjen inde paa Talem om Erangen; men om Erangen som absolut Nød, som Savn af nødvendigt Føde, Klæder og Huusly, ikke om det, der hører til Tilfredsstillelsen af et billigt og beskedent Behov i en vis Stilling; vi have glemt hvad der var Udgangspunctet, nemlig, at det Vederlag, som gives for Arbeidet, ikke længer er det samme, og at vi, om muligt, skulle bringe Vederlaget igjen paa det samme Punct eller paa et ikke meget forskjelligt Punct fra det tidligere. Men hvorledes stiller nu Sagen sig, endog naar man holder sig til Erangen efter Mindretallets Opfatning? Ved Spørgsmaal om Erangen i denne Betydning kan man ikke undgaae at berøre de individuelle Forhold. Lader os nu tænke os en Embedsmand, der har 2600 Rbd. og en Anden, der paa Grund af sin Postis Vigtighed, eller fordi han har været meget længere i det samme Embede, f. Ex. som Høiesteretsassessor eller i en anden Stilling, har 3000 Rbd., saa siger man, at den, der har 3000 Rbd., ikke skal have mere, og den, der har 2600 Rbd., skal have 400 Rbd. Tillæg. Er det nu, uden Hensyn til den høiere, almindelige Billighed og Retfærdighed, som jeg har søgt at udvikle, paa nogen Maade rimeligt,